

ho blisbcho žone/ wostrocžka/  
džotwki/ ſkotu/ a ničoho/ ſchtož  
jeho je.

To je tak welje.

My ſo der bimy Boha bojecž / a  
ho lubowacž / ſo býchimy naſhemu  
blisbemu jeho žonu/ czeledž a ſkot ne-  
wupschabali / neworpschistawili/ aby  
newotdžeržali / ale tých ſamych na-  
pominali / ſo bých u wostali / a ſivje-  
ru cžinili/ ſchtož cžinicž maju.

Schtoha prawi Boh wot-wschitkich  
tých kaſnow?

Wontak prawi: Ja ton Knes  
twoj Boh / ſym jeden ſurowy  
Boh / kiž na ſtmi / kotsi me hidžja/  
tých starskich rjechi domahpyt-  
tam na-jich džjecžimi hacž do-  
zecžeho a do ſchitworteho ſtaſwa:  
Zym paſ / kiž me lubuja / a moje  
kaſne džeržja / cžinu ja dobrotu  
hacž do-tausend ſtaſow.

To je tak welje.

Boh rohse žtraffowacž wſchynč /  
kiž